

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 6244-11-20 א. בלדן אחזקות בע"מ נ' גרוס ואח'

לפני כבוד השופט עדי הדר

התובעת: א. בלדן אחזקות בע"מ

נגד

הנתבעים: 1. מיכאל גרוס
2. יצחק גבריאל גרוס
3. יוסף קצב

פסק דין בעניין נתבע 3

לפני ביהמ"ש בקשת המבקש – הנתבע 3, לסילוק התביעה על הסף מחמת מעשה בית דין, שיהוי ו/או מניעות אחרת, התיישנות.

טענות המבקש

1. המבקש טען בבקשה לסילוק על הסף כי דין התביעה להידחות על הסף מחמת מעשה בית דין מסוג השתק פלוגתא והשתק עילה וכן בשל שיהוי ומניעות. התביעה הנדונה העוסקת באירועים שאירעו כולם במאה הקודמת, כבר הוגשה בשנת 2000 והינה בגדר חזרה על תביעה שכבר הוגשה. התביעה נדונה והוכרעה לחובת התובעת, בשתי ערכאות.
2. עוד טוען המבקש, כי גם אם ביהמ"ש ימצא לנכון לקבוע כי לא מתקיים מעשה בית דין, עדיין יהיה מקום לדחות את התביעה מחמת שיהוי ו/או מניעות אחרת. הסיבה לכך הינה שכביכול התובעת לא השכילה עד כה להגיש תביעה בעילה שעמדה לרשותה עוד בשנת 2000 ומאז לא התרחש כל אירוע שמנע ממנה את הגשת התביעה. בנוסף, בענייננו לא יכול להיות ספק כי מתקיימים שני התנאים לדחיית תביעה מחמת מניעות שעניינה שיהוי, הראשון, כי השיהוי מבטא ויתור של התובע על זכותו, השני, כי בעקבות השיהוי הורע מצבו של הנתבע.
3. כמו כן, טוען המבקש, שמאחר שחלפו יותר משבע שנים ממועד אחרון האירועים שבגדר עילת התביעה הנוכחית, ברור כי התביעה התיישנה.
4. לבסוף טוען המבקש, שהתובעת מתעלמת מן העובדה שביהמ"ש המחוזי פסק כי על התובעת לשלם לחברה המרכזית לשקילה (להלן: "חמ"ל") 286,359 ₪. לפיכך, סכום החוב הפסוק של חמ"ל עומד על סך של 866,615 ₪ בלבד ויש לסלק על הסף כל אפשרות לתבוע מעבר לסכום זה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 6244-11-20 א. בלדן אחזקות בע"מ נ' גרוס ואח'

תשובת המשיבה

5. המשיבה טענה בתשובה לבקשה כי אין החלטיות בפי הנתבע, האם התביעה דנא נידונה בפני ביהמ"ש במסגרת הליכים נוספים שהיו בין הצדדים והאם יש לסלק את התביעה. חוסר ההחלטיות של הנתבע מעיד על הצורך לבחון את עילת התביעה ולא לסלקה על הסף.
6. לטענת התובעת, טרם מתן פסק הדין לא יכלה התובעת לדרוש את תשלום פסק הדין מאת חמ"ל. רק לאחר שהתברר שאין באפשרות חמ"ל לשלם את תשלום פסק הדין וזאת לאחר פתיחת תיק ההוצאה לפועל, בחנה התובעת את אפשרויותיה המשפטיות לפעול נגד הנתבעים וזאת בגין אי תשלום החוב הפסוק והחלוט.
7. התובעת מבקשת לתבוע את הנתבעים בגין אי יכולת חמ"ל לשלם את פסק הדין שניתן על ידי ביהמ"ש העליון.
8. עילת התביעה מושא תיק זה מעולם לא נידונה על ידי ביהמ"ש שכן עד ליום 29.6.14 לא היה כלל חוב חלוט של חמ"ל לתובעת ומשכך לא היה ניתן לדון בדברים שטרם באו לעולם.
9. ביחס לטענת הנתבע, כי חמ"ל הפסיקה את פעילותה בשנת 2000 או קודם לכן, טוענת התובעת, כי חמ"ל המשיכה את פעילותה הפיננסית לאורך השנים כאשר ביום 5.1.10 רשמה לטובת בנק לאומי לישראל בע"מ שעבוד על כל הפיקדונות והחשבונות המתנהלים בסניף יהוד.
10. לטענת התובעת, אומנם כב' השופט עמית לא חייב את הנתבעים באופן אישי, אך לא הכריע בגין מעשיהם של הנתבעים, שנעשו משנת 2000 ועד שנת 2014 והם אשר הסבו את מצב הדברים שלא יהיה בידי חמ"ל בסופו של יום לשאת בתשלום פסק הדין מיום 29.6.14 – עילת התביעה מושא התיק שבכותרת.

תגובת המבקש לתשובה

11. המבקש טען בתגובה לתשובה, כי התובעת מודה שאין היא רשאית להגיש תביעות בקשר עם אירועים שאירעו במאה הקודמת. עיון בכתב התביעה מלמד כי התביעה נסמכת על אירועים שרוכזו ופורטו בסעיף 11 לכתב התביעה. מעבר לאירועים אלו לא צוין כל אירוע נוסף המצדיק או יכול להצדיק הרמת מסך וחיוב נתבע 3.
12. במסגרת התשובה, מנסה התובעת לערוך מקצה שיפורים בתביעה, על ידי הוספת טענות שלא נכללו בה.
13. עוד טוען המבקש, כי את הטענה שהתביעה מבוססת כביכול על אירועים שלא פורטו בהליכים קודמים, אשר אירעו בין השנים 2001-2014, יש לדחות בראש ובראשונה, בשל התיישנות. מאחר שלפי הטענה האירועים לא נכללו בתיק הקודם, ברור כי סעיף 15 לחוק ההתיישנות איננו חל עליהם ולכן אין להאריך את תקופת ההתיישנות.

דיון והכרעה

14. התובעת הגישה כתב תביעה על סך של 2,424,656 ₪ בגין פסק דין שניתן לטובתה לפיו על חמ"ל לשלם לה סך של 1,152,974 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית החל מיום 31.12.2001.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 6244-11-20 א. בלדן אחזקות בע"מ נ' גרוס ואח'

15. בסעיף 8 לכתב התביעה, התובעת מציינת כי הנתבעים בכתב תביעה זה נתבעים בשים לב לפסק דין שניתן על ידי ביהמ"ש המחוזי מרכז, ביום 5.9.12 ובהתאם לפסק דין שניתן על ידי ביהמ"ש העליון, כאשר לטענת התובעת בפסק הדין של ביהמ"ש המחוזי נקבע כי התבררה מרמה של ממש על ידי המעורבים.
16. בסעיף 9 לכתב התביעה טוענת התובעת, שכתב תביעה זה מוגש לצורך הרמת מסך ההתאגדות של חמ"ל ולהטיל את חובותיה על הנתבעים.
17. בסעיפים 11-17 לכתב התביעה, התובעת סקרה את ההליכים שהתנהלו בין הצדדים מרגע הקמת חמ"ל ועד למועד מתן פסק הדין של ביהמ"ש העליון ביום 29.6.14, כשלאחר מכן נפתח תיק הוצ'ל"פ על מנת להוציא אל הפועל את פסק הדין של ביהמ"ש המחוזי מרכז.
18. עוד יש לציין שבסעיף 50 לכתב התביעה, התובעת מציינת שבפסק דינו של ביהמ"ש המחוזי מרכז מיום 5.9.12 נקבע בצורה אשר אינה משתמעת לשתי פנים כי הנתבעים ביצעו את עוולת התרמית. ובהמשך (סעיף 59 לכתב התביעה) מציינת כי המרמה של הנתבעים הם אשר גרמו לנזקה של התובעת.

הטענה למעשי מרמה של הנתבעים

19. ביהמ"ש עיין בכתב התביעה והפך ועיין בו, ולא מצא התייחסות למעשי מרמה במועדים שטרם התיישנו.
20. ביהמ"ש ניסה במהלך הדיון שהתקיים ביום 15.3.21 לברר המועד ממנו לדעת התובעת יש למנות את תקופת ההתיישנות של התביעה, אולם ללא הועיל, ולא ניתנה כל תשובה חד משמעית בעניין. התובעת חזרה על הטענה כי היא מתייחסת לשנים 2001 עד 2014 שלא נדונו בהליך הקודם.
21. אף אם ביהמ"ש יקבל את גרסת התובעת לפיה האירועים בין 2001-2014 לא נדונו כלל בהליכים הקודמים בין הצדדים, ואף אם ידחה את טענות המבקש באשר למועד הפסקת פעילותה של חמ"ל, ולו בשל הנסח מרשם החברות משנת 2014 לפיו החברה נמצא בסטטוס-פעילה, בנוסף לשעבודים שנרשמו לטובת בנקים שונים הרבה לאחר שנת 2000, עדיין לפני ביהמ"ש בקשת הנתבע 3 לסלק התביעה על הסף מחמת התיישנות ו/או שיהוי.
22. כאמור לעיל, בסעיף 8 לכתב התביעה, התובעת מציינת כי הנתבעים נתבעים בשל פסק הדין שניתן על ידי ביהמ"ש המחוזי מרכז ביום 5.9.12. יש להבחין בין מצב דברים בו הטענות נגד הנתבעים למרמה היו ידועות לתובע לפני מתן פסק הדין ובין מצב בו רק מתן פסק הדין יצר את עילת התביעה. המבחן לצורך קביעת מועד תחילת מירוף התיישנות בתובענה אזרחית מותנה, בקיומו של כוח תביעה מהותי בידי התובע לקבל סעד שהוא טוען לו. כוח זה עומד לתובע כאשר יש ביכולתו להביא את עניינו להכרעה, הן מן הבחינה המושגית והן מן הבחינה הדיונית והמעשית. (ראו ע"א 10192/07 פסגת אשדוד נ' חן גל ואח' –פורסם בנבו).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 6244-11-20 א. בלדן אחזקות בע"מ נ' גרוס ואח'

23. לענייננו, גם אם נצא מנקודת הנחה שרק מתן פסק הדין של ביהמ"ש המחוזי יצר כוח התביעה המהותי, וספק רב אם זה מצב הדברים בענייננו, הרי גם לפי מניין הימים ממועד מתן פסק הדין של ביהמ"ש המחוזי, התביעה התיישנה.

24. מכתב התביעה עולה כי מעשי התרמית אשר מייחסת התובעת לנתבעים בהתאם לפסק הדין של ביהמ"ש המחוזי, ואשר בגינם היא מבקשת להרים את מסך ההתאגדות, היו ידועים לה בעת מתן פסק הדין של ביהמ"ש המחוזי ביום 5.9.12 ולכן התביעה התיישנה בגין טענות המתבססות על ממצאי בית המשפט המחוזי בעניין הנתבעים. כאן המקום להזכיר שהתובעת טענה שפסק הדין של ביהמ"ש המחוזי הפך לחלוט רק לאחר מתן פסק הדין של ביהמ"ש העליון. אולם, התיישנות אינה נמנית ממועד מתן פסק דין חלוט, כאשר כבר בפסק הדין של בית המשפט המחוזי, לכל המאוחר, הייתה התייחסות, על פי גרסת התובעת עצמה למעשי מרמה של הנתבעים.

הטענה למעשי מרמה שלא נדונו

25. התובעת טענה למעשי מרמה שלא נדונו. אולם, בעניין זה, היה עליה לפרש ולפרט מהם מעשי מרמה אלה, מתי בוצעו, ומתי הגיעו לידיעתה, ככל שהתרחשו לפני מתן פסק הדין של ביהמ"ש המחוזי, להסביר מדוע לא כללה הטענות שכביכול לא נדונו, בכתב התביעה שם, לרבות על דרך תיקון כתב התביעה, ככל שפרטי המעשים הגיעו לידיעתה לאחר הגשת כתב התביעה.

26. גם בעניין זה, המסקנה, בהעדר טענה מפורשת ומגובה במועדים, לסתור, שמדובר במעשי מרמה המחייבים כביכול הרמת מסך שנודעו לתובעת לפני מתן פסק הדין של ביהמ"ש המחוזי, ולכל המאוחר בעת מתן פסק הדין.

הטענה לסיכול מימוש פסק הדין

27. התובעת התייחסה בדיון לטענה נוספת והיא שמניין ההתיישנות החל כשגילתה כי הנתבעים סיכלו מימוש פסק הדין של ביהמ"ש המחוזי.

28. להלן דברי התובעת בדיון: "לשאלת בית המשפט האם אני טוען שהמועד בו בית המשפט העליון נתן פס"ד הוא המועד ממנו יש למנות 7 שנים אני אומר שתקופת ההתיישנות אינה יכולה להיספר טרם אירוע שהתרחש, טרם אירוע שבעקבותיו נוצר חוב או עילת תביעה. ככל שנוצרה עילת תביעה כנגד חמל נוצרה או כנגד הנתבעים כאן נוצרה רק לאחר התבררות פני הדברים שלמעשה חמל אינה יכולה לפרוע שכן כל מהות התביעה היא הרמת מסך. כיצד ניתן לומר שהתביעה כנגד הנתבעים לפני שהיה אירוע המחייב את החברה וגרר את התובעת לבקש את הרמת המסך ולכל היותר נספח מ 2014. לשאלת בית המשפט האם העליון הפך החלטה של המחוזי שדחה תביעה נגד חמל אני אומר שהעליון לא הפך החלטה אלא שהוא אמר שמאחר שחמל היא זו שקיבלה את הכסף היא צריכה לשלם. בית המשפט המחוזי קבע שחמל היא זו שצריכה לשלם ואין לחייב מאותו רציונל את הנתבעים באופן אישי כי מי שקיבל את הכסף כדברי בית המשפט זו החברה עצמה שהיא צריכה להשיב. לשאלה אם בשנת 2012 בית המשפט המחוזי חייב את חמל אזי מדוע התביעה כאן לא הוגשה עד שנת 2019 אני משיב שכפי שצוה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 6244-11-20 א. בלדן אחזקות בע"מ נ' גרוס ואח'

לכתב התביעה נפתח תיק הוצל"פ והחלו בו הליכים, זה לא שהתובעת ישבה וחיכתה, נפתח תיק הוצל"פ ואחרי שבית המשפט העליון אישר את החוב ונתן לו גושפנקא של חוב חלוט יכלו לבדוק מה קרה עם התשלום שהתקבל אצל החברה המרכזית ולאן נעלמו מעל מליון ₪ כשבדקו גילו מה שאני רוצה לספר כעת. לשאלה האם גילו שלאחר 2012 מי מהנתבעים הבריח נכסים של חמל ומתי עשה כן אני משיב שכל ההתנהלות של חמל לאחר שנת 2001 כפי שכתוב בכתב התשובה ועד 2014 לוקה בתרמית ונוכלות. כשבית המשפט שב ושואל אותי האם אני יכול להצביע על פעולות לאחר שנת 2012 על ידי מי מהנתבעים כדי לסכל מימוש פסה"ד של בית המשפט המחוזי אני אומר שעל מנת להשיב אני מבקש לציין שחמל היתה מורכבת מ 3 חברות שהיו בעלי המניות בה בשם החברה המרכזית. היתה חברה שנים קודם בשם אנרג'י מזיה ובשנת 2001 שינתה את שמה להחברה המרכזית לשקילה. הנתבע 3 היה חשב של החברה וכל הפעילות שלה הועתקה לחברה שלא עסקה בחברה לשקילה. כשבית המשפט שב ושואל אותי האם אני יכול להצביע על פעולות או התנהלות לא בעשור הראשון של שנות ה 2000 אלא החל משנת 2012 של הברחת נכסים שגרמה לסיכול פסה"ד של המחוזי אני אומר שכלל פעילות החברה המרכזית לשקילה הועברה לCWC החברה המרכזית לשקילה ונמשכה גם ב 2012 וכלל הפעילות. היתה חברה ששינו את שמה בכוונה היא החתימה לקוחות של החברה המרכזית. אירועים אלה לא נדונו בשום ערכאה והבקשה לסילוק על הסף אומרת שלא ניתן לדון במה שהיה טרם יוני 2000 ואני מדבר על 2001 עד 2014."

29. מדברי ב"כ התובעת בדיון עולה שביהמ"ש לא חסך מאמצים כדי שהתובעת תפנה אותו למועדים נטענים של פעולות שביצעו הנתבעים לסיכול מימוש פסק הדין של ביהמ"ש המחוזי, אולם לא קיבל תשובה ברורה, אלא תשובה עמומה בדבר "פעולות עד 2014"

30. המסקנה היא שרק לאחר מתן פסק הדין של בימ"ש העליון בשנת 2014, התובעת הואילה לקדם הליכי הגביה שעמדו לרשותה מיד לאחר מתן פסק הדין בשנת 2012 על ידי ביהמ"ש המחוזי, ובמועד מסוים, שבכוונת מכוון נמנעה מלחשוף, התברר לה שיש קושי בגביה ואז גמלה בליבה ההחלטה ליצור עילות תביעה אישיות נגד הנתבעים, בין אם בגין פעולות שלהם עוד לפני מתן פסק הדין של ביהמ"ש המחוזי שהתיישנו, ובין אם בגין פעולות לסיכול מימוש פסק הדין נגד חמ"ל.

31. כאן המקום לציין שמעיון בנספח ה' לכתב התביעה, עולה כי תיק הוצאה לפועל ביחס לפסק הדין של ביהמ"ש המחוזי נפתח בסמוך לאחר פסק דין זה.

32. על התובעת היה לציין המועד המדויק בו נודע לה לטענתה כי הנתבעים רוקנו כביכול חמ"ל מנכסיה. משנמנעה מלעשות כן, חזקה שנודע לה על פעולות הנתבעים במועד שאיפשר לה להגיש התביעה, בטרם התיישנה.

33. בהעדר מידע לגבי המועד המדויק בו נודע לתובעת על פעולות הנתבעים לסכל מימוש פסק הדין, אם שרכה רגליים ולא פעלה באופן סביר לגבות החוב ולכן נודע לה על הפעולות שהיא מייחסת לנתבעים בחלוף תקופת ההתיישנות, אין בכך כדי לסייע לה לעניין טענת ההתיישנות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 6244-11-20 א. בלדן אחזקות בע"מ נ' גרוס ואח'

שיהוי ניכר

34. עוד יש לציין, שאף אם היה נקבע כי עילת התביעה נולדה דווקא מעת מתן פסק הדין של ביהמ"ש העליון (וביהמ"ש אינו קובע כך, שכן יש לציין שתיק ההוצל"פ נפתח בהתאם לפסק הדין מיום 5.9.12 ובסמוך לאחריו, והקביעות בעניין הנתבעים היו ידועות עוד אז), בשנת 2014, הרי שמאז מתן פסק הדין ביום 29.6.14 חלפו עד למועד הגשת התביעה כאן קרוב לשש שנים וחצי, קרי אין להתעלם מכך שהיא מוגשת בשיהוי ניכר.

35. בתשובת התובעת ביחס לטענת השיהוי לא נמצא כל תשובה לטענה שיש לראות בה כמי שוויתרה על זכותה להגיש תביעה ולשאלת הנזק שנגרם למבקש לנוכח חלוף הזמן הרב והרעת מצבו של המבקש בגין כך.

חישוב סכום התביעה

36. עוד עולה שהתובעת לא נתנה כל תשובה המניחה את הדעת באשר לטענת המבקש, כי בכל מקרה יש לקזז מסכום התביעה, הסכום בו חויבה התובעת בעצמה לשלם לחמ"ל בסך של 286,359 ₪, כך שבכל מקרה היה מקום לקבל את טענות המבקש בעניין זה.

על ביהמ"ש לסלק התביעה על הסף

37. הלכה פסוקה היא כי מחיקת או דחיית תביעה על הסף הינם אמצעים קיצוניים הננקטים בליט ברירה וכמוצא אחרון. אולם, מכלול המסקנות של ביהמ"ש על יסוד נוסח כתב התביעה עצמו, מחייב לסלק התביעה על הסף על ידי דחיית התביעה.

38. לפני משורת הדין, ביהמ"ש מסתפק במחיקת התביעה, תחת דחייתה, שכן על אף האופן העמום והחסר בו הוגשה, בכוונת מכוון, תעמוד לה האפשרות להגיש אותה בעתיד באופן שיפרש באופן ברור ומודגש המועד בו נודע לה לראשונה על הפעולות בהן סיכלו כביכול הנתבעים את מימוש פסק הדין. אם מדובר במחדל דיוני בלבד, אזי לא תנעל הדלת לפניה. אם לא מדובר במחדל דיוני, אלא בעילות תביעה שהתיישנו, אזי גם נוסח אחר לא יועיל.

סוף דבר

39. ביהמ"ש מוחק התביעה נגד נתבע 3 ומחייב את התובעת בהוצאות המבקש בגין הגשת כתב הגנה והגשת בקשה זו בסך של 10,000 ₪.

התיק קבוע לתז"פ בעניין המצאת כתב התביעה לנתבעים 1 ו- 2.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 6244-11-20 א. בלדן אחזקות בע"מ נ' גרוס ואח'

ניתן היום, ג' ניסן תשפ"א, 16 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

עדי הדר, שופט